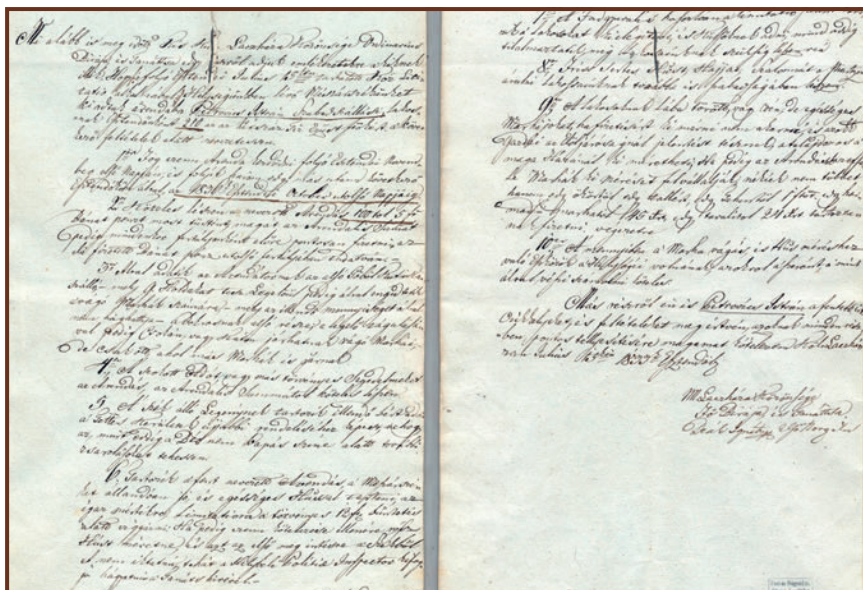

„Mészárszék eránt adott assecuratoris cautionalis [bánatpénz] levele Lacháza Helysége Tanácsának az 1833/4, 1834/5, 1835/6-ik esztendőkre.

Mi alább is megírott Kis Kun Laczháza Helysége Birája, s Tanáttsa adjuk emlékezetül a' kiket illet mindenekett: Hogy minek utánna a' Nemes Kis Kun Kerület Négy felső Helyen Királyi Haszon Vételeinek a' folyó esztendei Julius 15-én Kun Szent Miklós városában tartott közlicitatioja alkalmával Petrovics István Szabad Szállási Lakos Mészárszékünket minden járandóságaival egyetemben esztendőnként ezüstben fizessenelő 210 azaz kettőszáztíz forintokért – folyó esztendei Mindszenttől

helyben hagyását megérdemelhessük. A' melyről is kiadjuk szokásos petsetüinkkel erősített jelen assecuratoris Cautionalis levelünket. Költ Laczházán Augustus 20-án 1833-ik ész.

NN Kis Kun Laczháza
Helysége Birája s Tanáttsa
Nagy Ferencz nótárius
Elöttünk:
Fazekas András
Nádor-Ispányi Al-Kapitány
Péter Zsigmond
Kis-Kunkapitány
Új István Számvevő
Bartschik Márton
kerület aljgyező

A kétoldalas szerződésrészlet

számítandó három egymásután következő esztendőkre árendában ki vette volna; azonban a' Contractus [szerződés] aláírására – noha arra jó eleve megkerestetett – meg nem jelent; nehogy a' dolog az aláírás elmaradása miatt fennakadást szenvedjen, addig is míg ötlet a' maga uttyán elvállalt kötelezése tellyesítésére szoríthatatnánk: mindazon feltételek szoros tellyesítése kötelezése mellett, mellyek a' mészárszékéről szóló Contractusnak rendes tulajdonai, – saját adminisztrációknak alatt megtartjuk; és azon esetre, ha ne talán az arenda terhe alól Petrovics István felmentetne, vagy más alkalmas árendás nem találkozna, nem csak az általa ígért 210 ezüst forintokat ki szerezni fogjuk, hanem minden igyekezetünkett oda fordíttjuk, hogy szorgalmatos utánna látásunk által köz cassánknak e' részben is tetemesebb jövedelmet hajthassunk, magunknak pedig a' Tettes Kerületek

Avégett, hogy a mészárszék ne maradjon bérlő nélkül, a Tanács egy újabb árverést tartott, ami eredménytelenül zárult. Ezért a község kényszerűségről az előző bérlőnek, a peregi Fülöp Sándor és társa, Michalecz Andrásnak adta ki a mészárszékét az 1833-36-os esztendőkre. Az akkoriban anyagilag kiegyensúlyozott és jómódú körülmények között élő szabadszállási mészáros Petrovics István visszalépésének oka valószínűleg az lehetett, hogy közben értesült az 1831-es nagy kolera-járvány idején a marhaállományban is bekövetkezett dögvész miatt nagyban megcsappant vágómarha-beszerzésről (vásárokra történő állatfelhajtási és vásárlási tilalom). Ezért inkább kifizette a bánatpénzt, de olyasmit nem vállalt, amit teljesíteni előreláthatólag nem tudott.

Dr. Babós Lajos
helytörténeti kutató

VERSELŐ JÁSZOK

EGY LÁMPAFÉNY AZ UTCASARKON...

Egy lámpafény az utcasarkon,
Besüt szobámnak ablakán;
Köröttem csend van s méla alkony,
Borongós, bánatos magány...

Ott künn a tél fagyos világa.
Fehér házak és háztetők...
Hullongó pelyhek szálldogálva,
Borítanak fehér szemfedőt.

A lámpafénye felém reszket,
Oly ismerős, oly jó barát...
Ki bánatomban mindig részt vett.
Én nézem őt...ő vissza át...

Ha alkony kél, bevilágít;
Fénnyel telik meg kis szobám,
Akit a szívem mindig áhít,
Jön látogatni az anyám...

AZ ÖREG EPERFA...

Öreg eperfa gallya megtépázott.
Lombja is oly gyér, árnyat alig ad.
Beh sok örömet, bút,
szenedést látott...
És vihart, melyet sorba mind kiállt.

Sorsa eldöntve, hogy ki lesz majd vágva.
Öreg gazdája is pihenni tért...
Nem üldögél esténként alája...
A ház, a porta más lakót cserélt.

A suttogása is csendesebb, halkul.
Miként a szív is, hogyha múlni kell...
Megreszket törzse a nagy fájdalomtól,
Átvonul rajt a múlt szépségeivel.

Te ifjúságom drága eperfája,
Fűrészelnek... úgy szállnak poraid...
A szél viszi, a sírig meg sem állva,
Hol jó anyám alussza álmait.

Benkéné Reinelt Mária (1929)